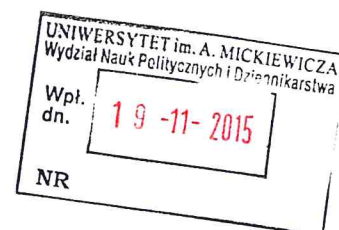

**INSTYTUT POLITOLOGII
WROCŁAW**
ul. Koszarowa 3
tel. (071) 326 10 025 fax: (071) 326 10 05

Prof. zw. dr hab. Teresa Łoś – Nowak
Zakład Stosunków Międzynarodowych
Instytut Politologii
Uniwersytet Wrocławski

Ocena

dorobku naukowego dr Marka Rewizorskiego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce w związku z postępowaniem habilitacyjnym

Dr Marek Rewizorski jest absolwentem Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, kierunku politologia oraz prawo. Stopień magistra nauk politycznych uzyskał w 2003 roku na podstawie pracy obronionej w Instytucie Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM. Promotorem pracy magisterskiej z zakresu nauk o polityce jest prof. dr hab. Z. Puślecki. Rok później na tej samej Uczelni ukończył studia prawnicze Promotorem pracy magisterskiej o specjalności z zakresu prawa cywilnego jest prof. dr hab. A. Olejniczak. Dr M. Rewizorski ukończył także studia podyplomowe w zakresie politologii i historii najnowszej w Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu.

Ukończone studia magisterskie oraz podyplomowe stwarzały szansę i możliwość kontynuowania pasji naukowych na seminarium doktoranckim w Instytucie Zachodnim, pozostając w stałym naukowym kontakcie z profesorem Z. Puśleckim, opiekunem pracy magisterskiej. Współpraca z profesorem zaowocowała obronioną w 2010 roku pracą doktorską nt. „Światowa Organizacja Handlu w procesie globalizacji gospodarki światowej”.

Uzyskanie stopnia naukowego dr nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce, przede wszystkim jednak wysoka ocena pracy doktorskiej oraz dorobku naukowego uzyskanego w trakcie studiów doktoranckich skutkowało awansem zawodowym. Dr Marek Rewizorski został zatrudniony na stanowisku asystenta a nieco później adiunkta w Instytucie

Polityki Społecznej i Stosunków Międzynarodowych (obecnie Wydział Humanistyczny) Politechniki Koszalińskiej. Od 2011 roku pracuje jako adiunkt w Instytucie Historii i Politologii Akademii Pomorskiej w Słupsku.

Ten bardzo skrótowy biogram dr Marka Rewizorskiego, poczynając od ukończenia studiów na poziomie magisterskim w 2003 r. do obrony pracy doktorskiej w 2010 r. oraz dorobek naukowy, jaki zdobył w okresie po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych w zakresie nauki o polityce, wskazuje na ogromną pracowitość, konsekwencję w realizacji wytoczonych celów życiowych i dyscyplinę wewnętrzną, niezbędną przede wszystkim w pracy naukowej (i dydaktycznej). Dowodzi także, iż determinacja i fascynacja nauką, rzetelność i otwartość na wyzwania jakie stawia przed badaczem, przyniosły ewidentne rezultaty w postaci ogromnej liczby interesujących i wartościowych publikacji. Wiele z nich to publikacje o zasięgu międzynarodowym, opracowywane przy współpracy z pracownikami naukowymi z uznanych i znanych ośrodków akademickich z Wielkiej Brytanii, Niemiec, Danii, Portugalii, Rosji, Grecji.

Ocena osiągnięć naukowo – badawczych, dydaktycznych i popularyzatorskich oraz
współpracy międzynarodowej Habilitanta

Zgodnie z zapisem paragrafu 3(2), 4 i 5 rozporządzenia MNiSW z 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, przyjętego na podstawie art. 16 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, ocenie poddany zostanie dorobek naukowy dydaktyczny i popularyzatorski Habilitanta oraz dotyczący współpracy międzynarodowej, w szczególności wskazany jako osiągnięcia naukowe wynikające z art. 16, ust. 2 cytowanej wyżej ustawy.

Dorobek naukowy Habilitanta w rozumieniu cytowanej wyżej ustawy zatytułowany „G20 i organizacje międzynarodowe w obliczu wyłaniania się globalnego zarządzania” obejmuje 31 pozycji [w tym 3 monografie w j. polskim, 1 monografia w j. angielskim, (*From Washington to St. Petersburg. Development of the G20 as a New Centre of Global Governance*, wyd. Logos Verlag, Berlin 2014), 2 prace zbiorowe, (red. i współredakcja oraz artykuły autorskie), 2 tomy materiałów źródłowych obejmujących system prawny WTO, (są to materiały źródłowe opublikowane w j. angielskim), 22 art. naukowe zamieszczane w pracach zbiorowych

lub w czasopismach naukowych oraz 1 ekspertyzę, efekt pracy Research Group , Univ. of Toronto- 2014.

Należy podkreślić, iż dorobek naukowy Habilitanta nie uwzględniony w p. 4 to kolejne 34 publikacje naukowe, w tym monografia (współautorstwo), 27 art. publikowanych w pracach zbiorowych lub w czasopismach naukowych, recenzje, 1 ekspertyza *Global governance i państwa azjatyckie* oraz projekt badawczy realizowany w ramach grantu NCN (SONATA – UMO-2011/01/D/HS5/02220 oraz czynny udział w konferencjach naukowych, krajowych i zagranicznych.

Panoramiczna perspektywa oceny dorobku naukowego dr M. Rewizorskiego pozwala na uogólnienie, co do wiodącego lub dominującego w nim nurtu badawczego. Jest to niewątpliwie globalizacja, fenomen widziany z perspektywy zmian w strukturze ładu międzynarodowego oraz środowisku międzynarodowym. Tak postrzegany dorobek obejmuje badania nad mechanizmami funkcjonowania gospodarki światowej, siłami sprawczymi postępującego procesu instytucjonalizacji stosunków międzynarodowych (we wszystkich możliwych wymiarach i płaszczyznach) oraz siłą ich oddziaływania na aktorów obecnych w polu polityki światowej. Należy podkreślić, iż są to badania nad globalizacją widzianą jako proces, następstwem którego jest tworzący się coraz bardziej sieciowo zorganizowany rynek i gospodarka. W tak zakreślonym polu badawczym mieszczą się przede wszystkim kwestie związane z naturą globalnego zarządzania, będącego swoistym remedium na kryzysy coraz boleśniej dotykające współczesne państwo, konfrontowane z i inną organizacją gospodarki i innymi regułami gry na rynkach światowych.

W każdym z wskazanych wyżej segmencie pola badawczego M. Rewizorski znaczy ślad publikacjami; autorskimi monografiami, pracami zbiorowymi, w których występuje jako współautor, artykułami publikowanymi w czasopismach naukowych (krajowych i międzynarodowych), ekspertyzami. Istotność spostrzeżeń odnośnie natury globalizacji, specyfiki procesu, jaki wyraża postępująca transformacja stosunków międzynarodowych, trafność stawianych hipotez i ich weryfikacja w publikowanych tekstach wskazuje na bardzo dobrą orientację i znajomość problemów z jakimi jest konfrontowany i jakie poddaje weryfikacji. Można przyjąć, iż globalizacja jako główny obszar zainteresowań Habilitanta pojawia się jako efekt kumulacji wiedzy i zdobytych doświadczeń badawczych okresu pracy nad doktoratem oraz po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk społecznych w zakresie nauki o polityce.

Podjmując tak szeroko zakreślone pole badawcze Habilitant miał świadomość, iż badanie fenomenu globalizacji, podobnie jak *globalnego zarządzania* zakłada interdyscyplinarne podejście do problemów jakie generuje, wymagające gruntownej wiedzy z zakresu nauki o polityce, nauki o międzynarodowych stosunkach politycznych i gospodarczych, że może rodzić ryzyko daleko idących uproszczeń czy uogólnień, o ile takiej wiedzy brak. Dorobek naukowy Habilitanta i jego wysoki poziom merytoryczny dowodzą, iż taką wiedzę posiada, że zdobywał ją konsekwentnie w fazie pracy nad doktoratem i w późniejszym okresie, uczestnicząc w różnych zespołach badawczych, firmując granty naukowe itp. Nieprzypadkowo pierwsze prace wiążą się tematycznie z gospodarką światową, ugrupowaniami integracyjnymi przede wszystkim o charakterze gospodarczym i ich wpływem na system gospodarki światowej, efektywnością międzynarodowych procesów integracyjnych itp. Potwierdza to pierwsza monografia dr Rewizorskiego *WTO o gospodarka światowa w dobie globalizacji*, wydana w 2011 roku.

Podjęty w niej temat pozostaje aktualnym od kiedy globalizacja, po fazie niepewności weszła w fazę „globalizacji globalnej” a instytucjonalizacja stosunków międzynarodowych zawładnęła niemal wszystkimi obszarami ludzkiej aktywności. Nie dziwi więc zainteresowanie problemem i podjęcie przez Autora trudnego wyzwania, jakim stała się analiza i ocena skuteczności działania jednej z najważniejszych organizacji międzynarodowych – Światowej Organizacji Handlu pamiętając, że WTO wyraża nie tylko ideę instytucjonalizacji stosunków międzynarodowych, ale także pełni ważne funkcje porządkujące, stabilizujące i legitymizujące zachowania i postawy państw we wrażliwym obszarze handlu międzynarodowego. To tworzone przez WTO normy i reżimy międzynarodowe są przejawem owej stabilizacyjnej i regulacyjnej funkcji organizacji międzynarodowych, w tym tak ważnej jak wspomniana WTO.

Wybór WTO symbolizującej idee wolnego handlu, pozbawionego dyskryminacji, przewidywalnego i konkurencyjnego wydaje się w tym przypadku trafny, niezależnie od faktu, iż organizacja ta w ocenie wielu znawców problemów globalizacji nie spełnia oczekiwań, jakie wiązano z jej powstaniem w 1995 r. Paradoks WTO zawiera się bowiem w tym, iż symbolizując globalny charakter gospodarki i handlu światowego, ich ponadterytorialny wymiar jest dla grupy państw „Globalnego Południa” oraz antyglobalistów, symbolem wszystkich możliwych negatywnych następstw globalizacji oraz – jak zauważa nie bez racji dr M. Rewizorski - arogancji bogatych, braku poszanowania dla społeczności lokalnych czy indyferencji postaw wobec ekologicznych i społecznych zagrożeń.

Na ścieżce awansów naukowych z okresu po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce uwagę zwracają także publikacje poświęcone instytucjom międzynarodowym, zwłaszcza funkcjonującym w sferze międzynarodowych stosunków finansowych i politycznych, zajmującymi się zarządzaniem rynkami światowymi, wypracowującymi standardy i reżimy międzynarodowe umożliwiające współpracę w tym zakresie itp.

W takim świecie zagęszczających się i krzyżujących relacji międzypaństwowych, transnarodowych i transgranicznych ważne miejsce zajmuje Unia Europejska, a w szczególności refleksja nad rolą/rolami jaką w owym nieco magicznym *networku*, czyli globalnej strukturze sieciowej. Interesujące w tej materii spostrzeżenia i przemyślenia zawarł Habilitant w pracy zbiorowej *System instytucjonalny Unii Europejskiej po traktacie z Lizbony. Aspekty polityczne i prawne*, wydanej we współpracy z B. Przybylską – Maszner (Warszawa 2015). W kontekście kształtującego się mechanizmu globalnego zarządzania, symbolem którego wkrótce stać się może „G20”, dr Rewizorski zwraca uwagę na asymetryczność pól podlegających procesowi globalizacji. Widać to wyraźnie w interesującej tezie o globalizacji jako procesie „wciąż niekompletnym” lub „niedomkniętym” z którego wymykają się prawo, polityka i społeczeństwa” a więc obszary związane z państwem i ideą państwa. Zwrócenie uwagi w tym kontekście na UE, a precyzyjniej wyeksponowanie z tej struktury, Rady Europejskiej symbolizującej zinstytucjonalizowane „centrum polityczne” UE, Rady jako „centrum decyzyjne” UE i forum reprezentacji interesów narodowych oraz Komisji Europejskiej „centrum egzekutywy” Unii sprzyja pokazaniu jak Unia funkcjonuje w systemie międzynarodowym, w jakim stopniu wypełnia przestrzeń polityczną i gospodarczą, jaką rolę odgrywa w budowaniu ładu międzynarodowego i jaką ma zdolność do aktywnego dialogu w między państwami a podmiotami niepaństwowymi w zakresie globalnego zarządzania.

W 2015 r. dorobek naukowy Habilitanta został powiększony o kolejną pracę tematycznie zbliżającą Habilitanta do zajęcia się „Grupą dwudziestu”, postrzeganą coraz częściej przez wiodące gospodarki światowe jako „permanentne centrum międzynarodowej współpracy gospodarczej, finansowej i politycznej” współpracujące z takimi instytucjami międzynarodowymi jak G8, WTO, IMF, BŚ, UE (s.11 Autoreferatu). G20 wyłania się z tego procesu jako nowe „centrum władzy w sieciowo budowanych mechanizmach zarządzania” . Chodzi tutaj o pracę zbiorową *Instytucje międzynarodowe w dobie globalnego zarządzania*” (red. M. Rewizorski, Warszawa 2015). „G20” o której pisze w przywołanej książce, powstawała jako symbol procesu instytucjonalizacji stosunków międzynarodowych i przejaw

idei „poszerzenia ram międzynarodowej architektury finansowej poza G7” o „gospodarki wschodzące”, coraz bardziej zainteresowane włączeniem ich w „Gx proces”.

W 2015 roku ukazała się kolejna monografia Habilitanta „*Agora Interesów. G20 i wyłanianie się globalnego zarządzania*”. Ona też w Jego ocenie stanowi (obok cyklu publikacji zamieszczonych w Autoreferacie) główne osiągnięcie naukowe będące podstawą do ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego i zwieńczenie dorobku naukowego na temat globalizacji i globalnego zarządzania. Wyróżnia ważność i aktualność podjętej problematyki, przede wszystkim jednak oryginalne i innowacyjne podejście do trudnego i nie do końca rozpoznanego procesu. Wyraża to m. in. konceptualizacja fenomenu *global governance* na tyle wiarygodna, że pozwala patrzeć na „G20” jako mechanizm globalnego zarządzania *in statu nascendi* i swoiste „sieciowe centrum” owego mechanizmu.

Wyeksponowana w tytule metafora „agora interesów” ma sugerować, iż G20 stanowi owe „globalne forum” lub jego epicentrum, w którym zbiegają się i krzyżują interesy uczestników stosunków międzynarodowych, artykułowane w globalnej przestrzeni przepływów. Jest to założenie oryginalne i prowokujące do dalszych pytań o skuteczność takiego mechanizmu w świecie, w którym *network* staje się swoistym zakłębieniem i „wytrychem”, pozwalającym rozwiązywać problemy zachodzące na styku rynków międzynarodowych, systemu gospodarki światowej, państw i grup społecznych wraz z ich uwikłaniem w coraz bardziej złożone mechanizmy *globalneg zarządzania*.

Aby zrealizować to ważne przesłanie badawcze Autor wykorzystał dorobek nauki światowej w zakresie badań nad systemem Gx, odwołując się m. in. do teorii złożonych systemów adaptacyjnych, teorii „klubów państw” i teorii „układów sieciowych”. Na pewno materiał zawarty w książce Rewizorskiego pokazuje jak złożonym i trudnym jest proces budowania „międzynarodowej architektury globalnego zarządzania”, ile w nim sprzeczności interesów, racji, postaw, aspiracji państw, zwłaszcza „wykluczonych” z systemu lub pozostających na jego obrzeżach.

Globalne zarządzanie to – jak zasadnie podkreśla w monografii - z jednej strony model analityczny mający pokazać kształtowanie się nowej struktury władzy w sieciowo zorganizowanym systemie międzynarodowy, z drugiej zaś wielopoziomowy system będący zwieńczeniem procesu wyrażającego transnarodowy ruch idei, instytucji, praktyk społecznych, politycznych i ekonomicznych, największy i najbardziej dynamiczny w historii rozwoju świata i stosunków międzynarodowych. W obu podejściach rozważania na temat *global governance*

dotykają istoty i głębi zmian jakie zachodzą w systemie międzynarodowym, odzwierciedlając logikę transformacji porządku międzynarodowego oraz poszukiwanie norm i mechanizmów wedle których jest kształtowany.

Globalne zarządzanie systemem międzynarodowym (ekonomicznym przede wszystkim) lub *zarządzanie* w systemie międzynarodowym w zglobalizowanym świecie jest dzisiaj faktem, choć wciąż otwartym pozostaje pytanie o podmiot czy instytucję międzynarodową o zdolnościach jednoczesnego działania na wielu poziomach aktywności w warunkach beczasowości. Czy taką instytucją może być G20? Ten elitarny klub to przede wszystkim państwa „najważniejsze, mające aspiracje i możliwości zapewnienia dóbr publicznych dla społeczności międzynarodowej. Należy jednak mieć na uwadze fakt, są to państwa mające różne interesy, racje i obawy, aspiracje i motywacje i to one stanowią mogą źródło problemów oraz to, że obok nich są państwa wciągane w wir globalizacji bez możliwości współuczestniczenia w podziale korzyści jakie daje jak i fakt, iż także one mogą stanowić źródło problemów.

Niezależnie jednak od wątpliwości i pytań, jakie stawiają badacze zjawisk i procesów jakie generuje globalizacja i jakie globalizację, wskazanie na G20 jako jedną z instytucji międzynarodowych będącej swoistym „centrum” *globalnej sieci* powiązań i przepływów, wydaje się interesujące i naukowo ważne z kilku powodów. Po pierwsze, M Rewizorski widzi w G20 rodzaj „globalnego komitetu sterującego” lub rodzaj „łącznika między państwami w zakresie najważniejszych kwestii granicznych”. Po drugie, Autor wydaje się mieć świadomość trudności i wyzwań z tym związanych, nie mniej odważnie „wkracza” na „wyboistą” globalną przestrzeń międzynarodową, w której hierarchiczność ustępuje elastycznym sieciom „globalnego rządzenia”, a to co w relacjach międzynarodowych najważniejsze, tj. władza i dążenie do wejścia do „klubu” tę władzę symbolizującą rozmywa ją czyniąc coraz bardziej anonimową. To z kolei rodzi problem odpowiedzialności tejże „anonimowej” władzy. Praca Rewizorskiego tę wątpliwość próbuje rozwiązać przybliżając istotne założenia „modelu G20 Governance”, m. in. pokazując potencjał Grupy, kształtowane mechanizmy partnerstwa we współpracy i wreszcie jej kilkuletni dorobek.

Model „G20”, w odróżnieniu od innych instytucji uczestniczących w tym procesie to mechanizm istotą którego jest „uznanie intensyfikacji zachodzenia globalizacji, zwiększającej się podatności na zagrożenia i kryzysy, wymagającej związania jak największej koalicji najsilniejszych państw wspartych przez Unię Europejską jako podmiotów dysponujących wystarczającą ilością zasobów potrzebnych w sytuacjach nadzwyczajnych” (s.234). Tę wystarczającą ilość zasobów zdaje się mieć właśnie „G20”. Ważną jednak w projekcji

sukcesów tego przedsięwzięcia jest uświadomienie, zwłaszcza przez systemowo najsilniejsze podmioty, że owe zasoby to nie tylko zasoby materialne ale transparentność działania, monitoring, rządy prawa, wymiana informacji i wiedzy, otwartość itp.

W dorobku Habilitanta, poza omówionymi wyżej publikacjami znaczącą pozycję zajmują 2 tomy materiałów źródłowych obejmujących system prawny WTO na który składają się materiały źródłowe publikowane w j. angielskim, 22 art. naukowe opublikowane w pracach zbiorowych lub w czasopismach naukowych oraz ekspertyza, efekt pracy Research Group , Univ. of Toronto- 2014.

Uwzględniając całościowy dorobek M. Rewizorskiego można z przekonaniem stwierdzić, iż jest to dorobek pod względem ilościowym znaczący. Przede wszystkim jednak wyróżnia się jakością i oryginalnością podejmowanych tematów oraz wysokim akademickim poziomem wykonania. Szczególnie interesujące i nowatorskie podejście do badań procesów globalizacji i mechanizmów zdolnych okiełznać ich żywiołowy charakter oraz potencjalne skutki inercji zawarł Habilitant w art. *Revolt against the West? Asian Vision of Global Governance* [„International Relations and Diplomacy”, vol. 1, No 1/2013]. Pokazał w nim źródła kontestacji Chin, Indii i innych państw azjatyckich zachodniego modelu globalnego zarządzania w sferze gospodarki przypominającego – jak podnoszą przedstawiciele „wschodzących gospodarek” XIX –wieczny „koncert mocarstw”, nieadekwatny na przełomie XX/XXI wieku, chociażby dlatego, że lekceważy lub nie docenia „aspiracji” państw Azji wschodniej, południowo – wschodniej i południowej”. Ich potencjał i aspiracje mające swe umocowanie we wzroście gospodarek narodowych w globalnym zarządzaniu gospodarczym przybliżają Czytelnikowi interesujące analizy jakie Habilitant zawarł w kolejnych artykułach, jak np. opublikowanym w „Sprawach Międzynarodowych” z 2013 r. (nr 2).

Ważnym punktem odniesienia w publikacjach Habilitanta jest Unia Europejska, jako komponent mechanizmu *global governance*. Wymienić w tym kontekście można ważne teksty *Polityczne i prawne aspekty uczestnictwa Unii Europejskiej w dauihańskiej rundzie rokowań handlowych Światowej Organizacji Handlu* [„Politeja”, nr 17/2011], art. g-8 czy G-8,5? *Uwagi na temat uczestnictwa Unii Europejskiej w grupie ośmiu* [„Rocznik Integracji Europejskiej”, nr 7/2013]. W polu badawczym Habilitanta znajdują się także aktorzy o statusie mocarstwowym (np. Federacja Rosyjska), których obecność w kształtującym się nowym globalnym łańdżu politycznym i gospodarczym czy w międzynarodowych strukturach współuczestniczących w „G20” stawała się oczywista, trudna a niekiedy wręcz kontrowersyjna. Na ten temat dr M.

Rewizorski poczynił ciekawe spostrzeżenia w art. *Polityczne i gospodarcze aspekty przystąpienia Rosji do WTO* [„Polski Przegląd Dyplomatyczny”, nr 3(61) VII-IX 2011 oraz w „Przeglądzie Zachodnim” [nr 4/2012].

Oceniając dorobek naukowy dr Marka Rewizorskiego nie można pominąć także udziału w konferencjach krajowych i zagranicznych, na których prezentował wyniki swoich badań, zdobytych grantów i przygotowanych projektów badawczych a także pracy dydaktycznej i organizacyjnej. Jego aktywność także i w tej płaszczyźnie jest znacząca. I tak w okresie po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk społecznych w zakresie nauki o polityce w 2010 roku dr M. Rewizorski brał udział w 20 konferencjach naukowych, w tym w 8 międzynarodowych (3 z nich to konferencje odbywające się poza granicami Polski. W każdej wystąpił z referatem; w maju 2014 roku na konferencji międzynarodowej na temat *Strengthening Global Summitry: Accountability for Effectiveness and Legitimacy in the G8 and G20 Global Summit Governance* wygłosił referat pt. *G8-Gr0-BRICS Enlargement*. W tym samym roku był uczestnikiem konferencji międzynarodowej zorganizowanej przez Higher School of Economics, the World Bank and International Monetary Found w Moskwie. Tytuł wygłoszonego referatu: *The Role of Market in Formation of Global Governance*. We wrześniu 2013 r. uczestnicząc na konferencji międzynarodowej zorganizowanej przez Uniwersytet Warszawski, i EISA wystąpił z referatem pt. *The Revolt against the West? Asian Vision of Global Governance*.

Habilitant brał także aktywny udział w kolejnych konferencjach krajowych. W każdym przypadku było to uczestnictwo aktywne, podczas których dzielił się wynikami swoich badań oraz swoimi przemyśleniami na temat globalizacji i tego, co stanowi o jej istocie, konsekwencjach (tych pozytywnych i negatywnych) i możliwych do akceptacji wariantach *global governance*. Dr M. Rewizorski jest ponadto stypendystą NCN. Grant NCN typu SONATA uzyskał na podstawie projektu badawczego *G20 i triada instytucjonalna w systemie global governance* (UMO-201101/D/HS5/02220).

Zdobyte środki pozwoliły na przeprowadzenie badań i publikacje naukowe, z których najważniejszymi są 23 monografie: *From Washington to St. Petersburg. Development of the G20 as a New Centre of Global Governance* , *Agora Interesów. G20 i kształtowanie się globalnego zarządzania*” oraz *Instytucje międzynarodowe w dobie globalnego zarządzania*”. Od września 2013 r. kierował autorskim projektem pt. *The European Union and the BRICS: Complex Relations in the Era of Global Governance*. Efektem pracy zespołu, skład którego

tworzyli politolodzy z Univ. of Coimbra i Univ. of Evora w Portugalii, Aalborg Univ. z Danii, NRU HSE z Moskwy, Univ. College Cork z Irlandii, Univ. of Peloponnese z Grecji i Univ. of Bochum jest monografia pt. *The European Union and the BRICS: Complex Relations in the Era of Global Governance*, (M. Rewizorski, eds.), Heidelberg: Springer 2015).

Istotnym elementem w ocenie aktywności naukowej Habilitanta jest współpraca naukowa z „G20 Research Group” – międzynarodową siecią badawczą działającą w oparciu o zasoby Uniwersytetu Toronto. O pozycji M. Rewizorskiego w środowisku naukowym może także świadczyć fakt iż jest recenzentem w wydawnictwa zagranicznych, m.in. w wydawnictwie Ashgate czy czasopiśmie „Journal of International Relations and Development”. Dr M. Rewizorski jest ponadto jednym z autorów zewnętrznych współpracujących przy realizacji grantu NCN w ramach programu OPUS pt. *Unia Europejska wobec procesów transformacyjnych w Egipcie* (programem kieruje dr hab. R. Fiedler, prof. UAM).

Znaczące miejsce w ocenie sylwetki badacza i nauczyciela akademickiego jest jego aktywność dydaktyczna i praca organizacyjna na rzecz Uczelni. W latach 2008 – 2014 prowadził zajęcia w Instytucie Polityki Społecznej i Stosunków Międzynarodowych Politechniki Koszalińskiej. Jednocześnie, poczynając od 2011 r., pracuje na stanowisku adiunkta w Akademii Pomorskiej w Słupsku, w Instytucie Historii i Politologii. Wypromował 27 absolwentów studiów licencjackich. Pracując w Instytucie Polityki Społecznej i Stosunków międzynarodowych Politechniki Koszalińskiej stworzył zespół opracowujący program ERASMUS adresowany dla studentów politologii. Do obowiązków kierującego zespołem należało nawiązywanie kontaktów, przygotowywanie studentów na wyjazdy w ramach programu ERASMUS jak też nawiązywanie kontaktów umożliwiających wymianę pracowników naukowych Instytutu z uczelniami zagranicznymi

W szerokiej palecie przedmiotów prowadzonych przez Habilitanta znajdują się m. in. międzynarodowe stosunki gospodarcze, teoria polityki zagranicznej, prawo UE instytucje i procesy decyzyjne UE. Wykładał także w j. angielskim zajęcia w Instytucie Politologii i Zarządzania Uniwersytetu w Tallinie. Jest także wykładowcą dla słuchaczy uniwersytetu trzeciego wieku.

Aktywność dr M. Rewizorskiego jest dostrzegana i doceniana w krajowych i międzynarodowych towarzystwach naukowych. Jest członkiem takich m. in. znanych i cenionych towarzystw naukowych jak PTNP, PTSM, Brytyjskiego Towarzystwa Studiów międzynarodowych – BISA, Europejskiego Towarzystwa Studiów Międzynarodowych – EISA. Jest członkiem komitetu redakcyjnego amerykańskiego czasopisma z zakresu politologii

i stosunków międzynarodowych „International Relations and Diplomacy” i innych czasopism. Aktywnie uczestniczy w popularyzacji nauki w mediach, spotkaniach dyskusyjnych. Jest otwarty na naukowy dyskurs. Za aktywność na rzecz Uczelni i dla Uczelni był wielokrotnie nagradzany przez władze dziekańskie i władze Uczelni.

Konkluzja:

Oceniając dorobek naukowy doktora Marka Rewizorskiego w szczególności Jego publikację *G20 i organizacje międzynarodowe w obliczu wyłaniania się globalnego zarządzania* z 2015 r. stwierdzam, iż wypełnia ona przesłanki zawarte w art. 16 ust. 2 Ustawie o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r. Jest to dorobek o znaczącym wkładzie w rozwój nauk społecznych, w szczególności nauki o polityce. Nie tylko ze względu na ważność podejmowanych zagadnień, duży potencjał nowatorskiego podejścia do prezentacji i wyjaśniania podnoszonych w dorobku kwestii ale - co pragnę podkreślić - wkład w rozwój badań teorii w nauce o polityce, poprawność metodologiczną prowadzonych badań, w wysoki poziom prezentacji materiału naukowego. Pozytywnie oceniam także Jego aktywność naukową w środowisku akademickim.

Zatem, biorąc po uwagę ocenę zawartą w recenzji dorobku naukowego Habilitanta, a w szczególności Jego ostatnią monografię wnioskuję o dopuszczenie dr Marka Rewizorskiego do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Wrocław, listopad 2015

Prof. zw. dr hab. Teresa Łoś – Nowak

